

sig fra Nordby Østen om Øen. Der er der et stort Fiskeri af Rødspætter, Tunger, Torsk, Hummer og Rejer. Det er min Tro, at en Havn ved Østerby vil faa lige saa stor Betydning for Kattégats Fiskeriet som Havnen ved Anholt trods det, at den vil koste i Millionvis. De mange Fiskere, der fiske omkring Læsø, ville kunne sejle ind i Havnen ved Østerby, hvorved de kunne faa mange flere Fiskedage, end hvis de skulle gaa ud fra Frederikshavn. Nu ere saa godt som alle Fiskere paa Læsø henviste til at fiske med bitte smaa Baade. De faa, der fiske med Kuttere, maa enten søge til Frederikshavn eller til Vesterby, hvor der, som bekendt, er en lille Havn, der dog ikke har Plads til ret mange Kuttere. Hvor stort Fiskeriet paa de enkelte Pladser ved Læsø er, er ikke let at opgive, da vi ikke have statistiske Oplysninger for de enkelte Pladsers Vedkommende. Men man siger neppe for meget, naar man anslaar Fiskeriet omkring Østerby til over $\frac{1}{2}$ Million, og det er jo ikke nogen ringe Sum. Et Bevis for, at Havnen vil have Betydning, er det ogsaa, at man ovre paa Læsø har tegnet sig for over 45,000 Kr., hvoraf de private 24,000 Kr. og Sogneraadet 21,000 Kr. Hvad det vil sige, at den fattige Befolkning paa Læsø har tegnet sig for et saa stort Beløb, ville de Herrer her vanskelig kunne gøre sig noget Begreb om. For dem, der ere saa heldige at bo højt oppe, paa Livets Solside, er det ikke let at forstaa, hvad denne Sum er for en fattig Befolkning. Der er kun faa Familier paa Læsø, der have 1,000 Kr. om Aaret at leve af. Derefter vil det kunne forstaaes, at 45,000 Kr. er mange Penge. Det har i jo i mange Tilfælde været Praksis, at naar de private have tegnet Halvdelen, har Staten beredvilligt givet den anden Halvdel. Jeg synes, der her havde været Grund for Staten til at give Læsøboerne noget mere, men de have nu selv tilbudt det halve, og jeg synes, Staten ikke kan have nogen Betænkelighed ved at slaa til og give Øen den anden Halvdel. Læsøboerne svare deres Skatter til Staten som de øvrige Statsborgere og have derfor berettiget Krav paa at faa nogen Statshjælp. Naar jeg siger, at Læsøboerne hjælpe til at fylde Statskassen lige saavel som de øvrige Statsborgere, gøre de det saa godt, at de endog maa betale mere end andre, nemlig en større Landgilde, saa vidt jeg ved til Viborg Domkirke. Det er en Ekstraudgift, Læsøboerne have. Jeg er i øvrigt glad ved at høre den ærede Ordfører for Flertallet udtale, at der i Virke-

ligheden ikke er nogen Uvillie mod denne Havn ved Østerby. Sagen er kun den, at der skal spares paa Pengene, og at det nøje skal overvejes, om de 45,000 Kr. kunne undværes i Øjeblikket. Folk skulle vænne sig til at vente lidt. Ja, i det Punkt behøve Læsøboerne ikke at vænne sig til noget. De have allerede ventet adskillige Aar paa at faa denne Havn, saa jeg synes, Ventetiden nu kunde være tilstrækkelig, og at de derfor burde have deres Havn allerede i Aar. Det har heller ikke liden Betydning for Læsøboerne, om Pengene blive bevilgede i Aar, eller om Sagen bliver udsat til ad Aare, idet de 24,000 Kr., som ere tegnede privat, ere tegnede paa den Betingelse, at Statens Bidrag bliver bevilget i Aar. Enkelte af Bidragyderne ere ikke bundne længere end i Aar, og det er ikke let at vide, hvad Bestemmelse de kunne tage. Vi have jo set af den anonyme Skrivelse, som er sendt os, at der arbejdes imod Havnen. De Folk, som selv ere interesserede i, at der kun bliver een Havn paa Læsø, de Folk, som i Grunden have Nøglen til Øen, sætte sig imod Sagen og gøre, hvad de kunne, for at der ikke skal blive nogen Havn ved Østerby, det er jo, havde jeg nær sagt, naturligt, hvad det dog nærmere beset ikke er, da alt, hvad der er Uret, ikke er naturligt. De Folk bruge nu alle Midler. Den anonyme Skrivelse, der er fremkommen, er, saa vidt jeg ved, et Produkt af en Vinkelskriver i Frederikshavn og et Par Mænd fra Vesterby, som ere interesserede i, at der ikke bliver Havn paa andre Steder end der. At de nu ville søge at paavirke den øvrige Befolkning, er rimeligt nok, men det er dog tvivlsomt, om de ville have Held til at faa flere med. Tænkeligt er det dog. Det er ikke saa vanskeligt at faa en skikkelig Mand til at skrive under paa en Adresse, navnlig ikke, naar en saadan Mand sidder i økonomiske Vanskeligheder, og den anden har forstrakt ham med Penge.

Jeg vil gerne bede det ærede Flertal om at tage deres Ændringsforslag tilbage, men da det er en Bøn, jeg neppe kan faa opfyldt, vil jeg bede ærede Medlemmer stemme mod Ændringsforslaget under Nr. 9.

Finansministeren og Ministeren for offentlige Arbejder (C. Hage): Den ærede Ordfører indledede sit Foredrag med en Række finanslov-politiske Udtalelser, som imidlertid ikke give mig Anledning til mange Bemærkninger. Jeg finder ikke Anledning dertil, fordi det ærlig talt ikke er faldet mig ind, at de Spørgsmaal, her